

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 320. A quo Episcopo ordinari possint vel debeant Religiosi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

§. 17. Si Abbas conferat Tonsuram vel Mi- 2191:
 nores seculari vel alteri Regulari ad se dimisso,
Laym. Asc. Tamb. & alii cum Gob. à n. 330. pu-
 tant ejusmodi Ordinationem fore validam,
 quia *Trid.* tantum dicit, *non liceat*: & pro hoc re-
 fertur declaratio Congregationis apud *Castrop.*
pu. 14. n. 15. qui consentit. Sed *Suar.* & alii di-
 cunt fore invalidam, quia Abbas de se non ha-
 bet eam potestatem, cum non habeat caracte-
 rem episcopalem, vi cuius fit ordinarius Mini-
 ster Ordinum, sed tantum habet per conces-
 sionem Papæ, cuius præscripti termini exce-
 duntur, ergo etiam exceditur potestas: & in
 Declaratione antè relata dicitur vales Abbates
 hoc non posse: Id saltem absolutè dicendum est,
 si Abbas ordinet non subditum aut non sibi
 subiectum, Ordinationem esse irritam, quia
 caret potestate ordinariâ, nec aliunde ipsi est
 commissa ad talem. E contra tamen si Episco-
 pus ordinet non subditum, valebit Ordo, quia
 habet potestatem ordinariam ex vi Ordinis
 sui, quæ stat sine jurisdictione, sine qua tamen
 prohibetur exercere actum sui characteris circa
 non subditum, *Aversa q. 3. s. 6. Delb. supra s. 7.*
n. 1. Plura de titulo Ordinationis, item de testi-
 monialibus, commendatitiis, dimissoriis, ad-
 dentur ad dubium sequens, ubi etiam à num.
 2235. deciderur, an Abbates vel Superiores re-
 gulares dare possint dimissorias suis subditis
 secularibus vel saltem Regularibus.

Q. 320. A quo Episcopo ordinari possint vel de- 2192:
 beant Religiosi. R. §. 1. Secundum dicta. n. 2190.
 Abbates possunt suis subditis Regularibus con-
 ferre Tonsuram & Minores, sed Ordines Majo-
 res, per se loquendo, peti debeat ab Episcopo
 loci,

loci, in quo est Monasterium, uti habet communis cum Barb. De Off. Episc. alleg. 4. à n. 60. qui addit, si habitent in loco nullius Diocesis, debere ordinari ab Episcopo viciniore. Circa hoc Gallem. ad Trid. sess. 23. c. 8. de Ref. refert sequentem declarationem. Greg. XIII. statuit, ut Regulares suscipiant Ordines sacros ab Episcopis, in quorum Diocesi sunt Monasteria, in quibus tunc degunt, vel dimissorias ab eis accipiant. Nec refert quòd fortè sint Regulares exempti à jurisdictione Episcopi, cui non licet ordinare nisi subditum, nam quoad hoc possunt Superiores Regulares subditos suos subicere Episcopis, cum sit in ipsorum favorem, uti cum communi Sanch. in Conf. l. 7. c. 1. dub. 20. n. 44. An autem Regulares debeant ab Episcopis petere dimissorias, dicitur à n. 2236.

2193. §. 2. Si Superior subditum Religiosum à proprio Episcopo rejectum transtulerit ad Monasterium alterius Diocesis, ut ab hoc Episcopo statim ordinetur, Riccius dicit peccari & incurri pœnas, videturque consentire Gob. n. 420. quia nemini debet fraus sua prodesse, in hoc autem est fraus, uti in simili colligitur ex dicendis n. 2236. Putat etiam Asc. Tamb. talem Superiorem peccare, si suorum Ordinationem differat deditâ operâ usque ad mortem vel absentiam sui Diocesani, nisi hic fortè esset nimis morosus & rigidus, sed Gob. non agnoscit in hoc causam gravis noxæ, quia tales Prælati utuntur jure suo.

2194. §. 3. Quod Societatem JESU attinet, ap-
pono hic, quæ prodiêrunt Romæ typis Rev. Cameræ Apostolicæ anno 1695. Superiorum permissu:
Et hæc uno loco pono omnia verbotenus, ut
huc remittere possim aliunde. De-

Decreta Sanctissimi, suarumve Congregationum,
in causis infrascriptis Societatis JESU.

Beatissime Pater,

Societas JESU ex Sedis Apostolicæ benignitate à sæculo & ultra utitur privilegio, quod Sanct. Mem. Greg. XIII. eidem Societati concessit in sua Constit. 77., Bullarii Rom. Tom. 2. die 22. Sept. 1582., ut nimirum ejusdem Societatis Religiosi præviâ suorum Superiorum facultate, ad quoscumque tam minores quam Sacros Ordines promoveri valeant à quolibet Episcopo & Antistite gratiam & communionem dictæ S. Sedis habente absque ulla functione, inquisitione de idoneitate aliisque requisitis, & signanter absque ulla interstitiorum observatione, in tribus Dominicis vel aliis festis diebus etiam continuis. Quod indultum Greg. XIV. & Paulus V. sanct. mem. cum cæteris eidem Societati à summis Pontificibus antea concessis planè confirmârunt. Quoniam verò die 14. Decemb. 1693. Congregatio particularis à Sanctitate vestra deputata decretum edidit super moderatione indultorum suscipiendi Ordines extra tempora à jure statuta, quamvis dicta Societas nec explicitè nec implicitè videatur in eodem decreto comprehensa, nihilominus ad omnem hæsitacionem, quæ contingere posset, removendam, Thyrsus Gonzalez Præpositus Generalis ejusdem Societatis humillimè supplicat S. V., ut dignetur declarare dispositionem præfati decreti nullatenus involvere dictam Societatem: Quod sperat &c. Quam Deus &c.

Tom. VII.

XXXX

Comme

Commissio Ssmi ad Relationem Illustriss. & Reverendiss. Dom. Secretarii memorialium.

Ad Dominum vices-gerentem cum Sanctissimo.

Carolus Augustinus Fabronus,

D E C R E T U M

Sanctissimi D. N. Innocentii Papæ XII., referente Illustriss. & Reverendiss. Dom. Episcopo Interamnenfi vices-gerente, die 17. Aug. 1695.

Facto verbo cum Sanctissimo D. N., Sanctitas sua præviâ declaratione, quod in decreto de sacris Ordinationibus edito die 14. Decemb. 1693. non comprehendantur Clerici Societatis JESU, specialiter & expressè mandavit in eis ad Ordines promovendis servari Constitutionem Greg XIII., quæ incipit, *Pium & utile*, datam 22. Sept. 1582.

Sperellus Episcopus Interamnenfis vices-gerens.

Gregorius Papa XIII. ad futuram rei memoriam.

Pium & utile Societatis JESU Institutum non patitur certa quædam ab iis, qui sub ejus vexillo & disciplina salutari militant, obiri, quæ in Sacris ineundis generaliter præscribuntur:

§. I. Quocirca cum dictæ Societatis ac disciplinæ alumni nulli Ecclesiæ nullive loco certo mancipati sint, ut ibi permaneant, sed veluti viatores omni tempore parati expectantesque diem & horam, quâ vel ad extremas orbis regiones, cum venit usus, emittantur, ubi quisque pro captu suo & juxta datam sibi à Domino sapientiâ sese in vinea Domini excolenda exerceat,

ceat, ejusque rei causâ Fel. Record. Paulus Pa-
pa III. Præposito ejusdem Societatis concessis-
sit, ut idoneos & comprobatos ab ipsa Societa-
te quibuscumque mallet catholicis Antistiti-
bus & gratiam & communionem Sedis Apo-
stolicæ habentibus præsentare posset, qui illos
sic præsentatos absque ulla promissione vel
obligatione ad Ordines hujusmodi promo-
verent.

§. II. Nonnulli tamen Antistites post Conc.
Trid. decreta eos sic præsentatos prius in cu-
jusque tam Minorum quam sacrorum Ordi-
num hujusmodi, præscripto munere exercita-
tos, temporumque determinatorum post
susceptos præscriptum finem, antequam ad
Superiores Ordines ascendant, omnino ex-
spectandum, eosque eorundem Ordinum fun-
ctionibus chorique officiis plenè instructos, &
denique super eorundem vita, moribus, ætate
& natalibus ad Parochi inquisitionem aut aliâs
testimonium & certa alia requisita habenda ef-
se contendunt, quamvis nonnisi ad eosdem
Ordines suscipiendos numeris alioqui omni-
bus idonei dimittantur:

§. III. Nos his incommodis, quantum in
nobis est, occurrere volentes, omnibus Episco-
pis & aliis Antistitibus præsentibus & futuris
in perpetuum præcipimus atque interdici-
mus, ne ab hujusmodi promovendis, qui licentiam
à Præposito Generali dictæ Societatis pro tem-
pore existentē, vel ab eo delegatis habuerint,
quicquam prædictorum requirant vel exigant,
sed ipsos etiam absque ulla functione in Ordini-
bus ipsis interstitiorumque ad illos suscipi-
endos observationem, aut inquisitionem de-

cantu, officiis & ceremoniis ecclesiasticis idoneitate, proprii Ordinarii licentia & aliis in aliis requisitis ad Minores ac etiam extra tempora à jure statuta tribusque Dominicis aut aliis festis diebus etiam continuis ad Sacros, etiam Presbyteratus Ordines promoveant, ac si omnibus illis præditi essent, Nos enim illis Ordines omnes prædictos sic suscipiendi, ac prædictis Antistitibus eos ipsis conferendi facultatem tribuimus.

§. IV. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis cæterisque contrariis quibuscumque: presentis autem gratiæ communicationem omnibus aliis, etiam qui sua privilegia cum ipsa Societate copiosè participant participare poterunt quomodolibet in futurum, fieri omnino prohibemus. Cæterùm quia difficile esset præsentibus, quocumque illis opus erit, deferre,

§. V. Volumus, ut earundem præsentium transumptis manu Notarii publici subscriptis & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ seu etiam dicti Præpositi munitis eadem prorsus fides in iudicio & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Tusculi sub annulo piscatoris die 22.

Sept. 1582. Pontificatus nostri anno XI.

Ordinationis Mechliniensis.

Archi-Episcopus Mechliniensis per libellum à Sanctissimo remissum oraculum S. Congregationis Conc. Trid. exquisivit super jura examinandi & ad Ordines promovendi Religiosos Societatis JESU, duplici dubio proposito:

Primum

Primum dubium. An Clerici Societatis JESU sacros Ordines ab Episcopo Mechliniensi suscipiendi, debeant se subicere examini, prout ceteri Regulares.

Die 5. Julii 1681. S. Congreg. Concilii respondit negativè, nisi adsit consuetudo in contrarium.

Secundum dubium. An Clerici Societatis JESU habitantes in Diocesi Mechliniensi Archi-Episcopo Ordinationem habente possint extra Diocesim Mechliniensem ordinari ab alio Episcopo in propria Diocesi.

Dicta die 5. Jul. 1681. & 8. Maji 1683. S. Congreg. respondit affirmativè.

Mechliniensis ministrations Ss. Eucharistiæ Sacramenti.

2195.

Conquerentibus nonnullis Parochis & dubium infra scriptum proponentibus in S. Congregatione Conc. Trid.,

An PP. Societatis JESU alique Regulares possint ministrare Ss. Eucharistiæ Sacramentum personis sæcularibus à Dominica Palmarum usque & per totam Dominicam in Albis.

Die 31. Januarii 1682. S. Congreg. respondit affirmativè, excepto die Paschatis, ita tamen, ut sæculares sumentes Eucharistiam in Ecclesiis Regularium in aliis diebus à Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusivè non satisfaciant præcepto Ecclesiastico.

Sicula seu Mazzarien. dimissionis.

Ambrosius Massa Siculus è Societate à Provinciali dimissus anno 1634. de injusta dimissione ad Præpositum Generalem reclamavit, Societatem repetere contendens; sed dimissionis actu à Generali confirmato, causam reingressus

Xxxx 3

gressus

gressus introduxit coram S. Congregatione Episcoporum & Regularium, quæ auditis Patribus dictoque Massâ, acerrimè informantibus, rescripsit primò, *Acquiescat in Domino.*

Eo tamen non acquiescente novamque Audientiam obtinente, secundum rescriptum à S. Congreg. prodiit, *Acquiescat omnino.*

Omnem movit lapidem Massa, ut tertio audiretur, quo ex mira S. Congregationis benignitate impetrato, tertium quoque rescriptum emanavit: sic igitur firmatâ dimissionis validitate ejusdem S. Congregationis judicium Inn. X. sanctæ memoriæ die 27. Apr. 1648. constanter approbavit & perpetuum Ambrosio Massæ silentium indixit.

Neapolitana Remotionis.

Remotionem NN. Religioso Societatis JESU à quodam Collegio detrectante, nec ad consuetum obedientiæ nuntium se ad alterum Collegium transferente, imò ad S. Congreg. Episcoporum & Regularium supplici oblato libello recurrente, ut in Collegio sibi placito tuenda valetudinis gratiâ immorari liceret,

Die 27. Junii 1692. S. Congreg. rescripsit: *Pareat omnino.*

Limana Ejectionis.

Archi Episcopus Limanus in Indiis petiit declarari à S. Congreg. Conc. Trid.,

An Patres Societatis JESU in sacris Constituti juxta indulgèntia & privilegia ejusdem Ordinis, & postea dimissi seu ejecti absque patrimonio aut Beneficii ecclesiastici assignatione ad propriam sustentationem competente juxta Conc. Trid. Constitutionem sess. 25. De Ref. c. 2. habeantur ut suspensi ab executione præ-

fato-

fatorum Ordinum: & quatenus non sunt suspensi, an Religio illis teneatur providere de honesto victu, saltem in reddito 40. aureorum, donec sufficiens Beneficium fuerint assecuti.

Die 18. Febr. 1662. S. Congreg. respondit, Religiosos Societatis post tria vota simplicia dumtaxat, vigore privilegiorum ejusdem Societatis dimissos, non comprehendi in Constit. Urb. VIII. de apostatis & ejectis. Quoad reliqua nihil innovandum.

Gerunden. Patrimonii.

Martinianus Battle Gerundienfis, Sacerdos pauper, è Societate dimissus, ne cum Ordinis dedecore mendicare cogeretur, supplicem libellum obtulit sacre Congreg. Conc. Trid., instans ut sibi provideretur de annuo reddito 40 aureorum ex bonis Religionis, unde propositum fuit dubium,

An secundum ea, quæ proponuntur, oratori provideri debeat de dicto annuo reddito super bonis Religionis.

Die 4. Junii 1672. S. Congreg. per pensis deductis, tum pro parte Oratoris, tum pro parte Religionis, respondit, *Nihil esse innovandum.*

Panormitana prætense congruæ.

Dominus Georgius Vaccarinus Sacerdos Siculus quæstionem hanc de alimentis Sacerdoti pauperi è Societate dimisso præstandis reassumpfit, & congruam 40 aureorum sibi assignari de bonis Societatis, tum voce tum scripto acriter institit, sed Societate Sanctissimum rogante pro discussione quæstionis, quoad personam Vaccarini dumtaxat, non autem in abstracto, Sanctitas sua auditâ relatione sibi factâ de speciali ejus commissione ab Illustris. & Re-

verendiss. D. Raynutio Pallavicino ejusdem S. Congreg. Secretario die 2. Decemb. 1694. mandavit, ut suspensâ propositione in abstracto, idem dubium proponeretur in concreto tantum ac in casu particulari dimissionis Sacerdotis Georgii Vaccarini; nec ultra esse innovandum, ne fiat in Societate JESU turbatio ac status ejusdem immutatio. Itaque duplici dubio proposito:

1. An Georgio Vaccarino ordinato Sacerdoti ad titulum paupertatis in Societate JESU & deinde ab ea demisso debeat congrua portio saltem aureorum 40. annuorum. 2. An eidem sint subministranda alimenta & sumptus litis. Sacra Congr. ita rescripsit. Die 28. Maji 1695. S. Congreg. Eminentiss. S. R. E. Cardinalium Conc. Trid. Interpretum, juribus ab utraque parte deductis maturè perpensis, ad utramque respondit Negative.

G. Cardin. Mariscottus Pro-Præfectus.

Rayn. Pallavicinus Secretarius.

Et factâ de præmissis, ab eadem Illustriss. & Reverendiss. D. Pallavicino Secretario relatione Sanctissimo, die 4 Junii 1695., Sanctitas sua favorabilem Societati sententiam sacre Congreg. approbavit, & mandavit Vaccarinum *Non esse amplius audiendum, ac imposterum nihil innovandum.*

Repetitis verò per D. Vaccarinum precibus coram Sanctissimo in audientia publica, eoque instante causam committi de voto Rotæ, Sanctitas sua die 16. Julii 1695. denuo referente eodem Illustriss. & Reverendiss. D. Pallavicino Secretario & speciali commissione sibi factâ stetit in decretis 4. Junii prædicti.

Et

Et cum rursus die 27. ejusdem mensis Julii alium supplicem libellum in publica audientia Vaccarinus Sanctissimo obtulisset, petens sibi & cæteris Sacerdotibus è Societate dimissis alimenta præstari, sub prætextu novæ scripturæ repertæ obligationem præstationis hujusmodi inducentis; quæ tamen scriptura satis antiqua est, sæpe examinata, in antecedentibus judiciis reproducta, recens recocta floccique semper ex pluribus solidisque rationibus à S. Congregatione habita, Sanctitas sua rescripsit, *Acquiescat.*

Q. 321. *An & à quo ordinari possint Novitii* 2197.
Ordinum Religiosorum. R. §. 1. Novitii ordinari possunt, si habeant aliàs requisita: quod enim S. Greg. l. 8. Epist. 23. de admittis ad Religionem dicit, priusquam biennium in conversione compleant, nullo modo audeant tonsurare, rectè cum aliis explicat *Sanch. in Decal. l. 6. c. 10. n. 19.* sensum esse, quòd, ubi consuetudo est biennii pro Novitiatu, non debeant ante hoc completum admitti ad tonsuram monachalem sive ad statum professionis. *Dixi*, si habeant aliàs requisita, inter quæ pro majore Ordine est titulus congruæ sustentationis, secundùm dicenda à n. 2268. titulum autem *paupertatis* non habent Novitii, cum Ordo illos ad professionem vel vota Religionis necdum admiserit, nec illos stabiliter acceptarit, nec, se obligarit ad eos alendos: Hinc *Aversa* q. 3. l. 10. *Delbene* De immun. eccles. c. 12. dub. 3. l. 8. n. 9. *Barb.* De off. Episc. alleg. 7. n. 31. notant Novitios à *Pio V.* prohiberi suscipere majores Ordines ante professionem, nisi aliunde haberent titulum.